

Informacje ogólne

Rozporządzenie (WE) nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiające postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty umożliwiła wierzycielom dochodzenie bezspornych roszczeń wynikających z prawa cywilnego lub handlowego w ramach jednolitego postępowania z zastosowaniem standardowych formularzy.

Rozporządzenie stosuje się we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej z wyjątkiem Danii.

Postępowanie nie wymaga stawienia się przed sądem. Powód musi jedynie złożyć pozew, następnie postępowanie będzie przebiegało bez jego udziału.

Powód nie musi dokonywać żadnych dodatkowych formalności ani podejmować żadnych działań.

Rozporządzenie przewiduje stosowanie siedmiu standardowych [formularzy](#).

W europejskim portalu „e-Sprawiedliwość” można znaleźć informacje dotyczące stosowania rozporządzenia oraz program on-line ułatwiający wypełnienie formularzy.

Aby uzyskać szczegółowe informacje krajowe, należy kliknąć na flagę kraju.

Przydatna strona

ARCHIWALNA strona europejskiego atlasu sądowego (zamknięta 30 września 2017 r.)

Ostatnia aktualizacja: 07/10/2020

Stroną zarządza Komisja Europejska. Informacje na tej stronie nie muszą odzwierciedlać oficjalnego stanowiska Komisji Europejskiej, nie ponosi ona również odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane czy odniesienia na niej zawarte. Więcej informacji na temat praw autorskich odnoszących się do stron UE znajduje się na stronie „Informacje prawne”.

W związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej Komisja dokonuje obecnie aktualizacji niektórych treści na tej stronie. Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.

Europejski nakaz zapłaty - Belgia**W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. a) - Sądy właściwe**

Na podstawie przepisów belgijskiego kodeksu sądowego (Code judiciaire/Gerechdelijk Wetboek) sądami właściwymi rzeczowo i miejscowo do wydania europejskiego nakazu zapłaty są: sąd pokoju (*juge de paix/vrederechter*), sąd pierwszej instancji (*tribunal de première instance/rechtbank van eerste aanleg*), sąd gospodarczy (*tribunal de commerce/rechtbank van koophandel*) i sąd pracy (*tribunal du travail/arbeidsrechtbank*).

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. b) - Procedura ponownego badania nakazu

Na podstawie prawa belgijskiego – na potrzeby ponownego rozpoznania sprawy – w zależności od okoliczności w konkretnej sprawie można rozważyć wniesienie różnych środków zaskarżenia.

- Po pierwsze, art. 1051 kodeksu sądowego przewiduje możliwość wniesienia apelacji od wyroku w terminie miesiąca od jego doręczenia przez komornika (*signification*) lub w niektórych sprawach od jego doręczenia drogą pocztową przez sekretariat sądu (*notification*) zgodnie z art. 792 zdanie drugie i trzecie kodeksu. Rozwiązanie to można zastosować w przypadku wydania wyroku przy stawiennictwie stron oraz wydania wyroku zaocznego.

- Po drugie, art. 1048 kodeksu sądowego przewiduje możliwość wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego w terminie miesiąca od jego doręczenia lub w niektórych sprawach od jego doręczenia drogą pocztową przez sekretariat sądu zgodnie z art. 792 zdanie drugie i trzecie kodeksu.

Jeżeli chodzi o wyroki prawomocne wydane przez sądy cywilne i karne w zakresie, w jakim te ostatnie orzekały w sprawach cywilnych, istnieje możliwość wniesienia skargi o wznowienie postępowania (*requête civile*), o której mowa w art. 1133 kodeksu sądowego, w terminie 6 miesięcy od wykrycia okoliczności, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, w celu uchylecia takiego wyroku.

Wyżej wymienione terminy wniesienia apelacji, sprzeciwu bądź skargi o wznowienie postępowania obowiązują:

z zastrzeżeniem terminów określonych w bezwzględnie obowiązujących przepisach prawa ponadnarodowego i międzynarodowego;

bez uszczerbku dla art. 50 kodeksu sądowego, który przewiduje możliwość przywrócenia terminu zawitego w przewidzianych przez przepisy okolicznościach;

bez uszczerbku dla możliwości zastosowania zasady ogólnej prawa, potwierdzonej wielokrotnie w orzecznictwie belgijskiego Sądu Kasacyjnego, zgodnie z którą terminy na dokonanie czynności prawnych są przywracane w przypadku gdy strona nie mogła dokonać określonej czynności prawnej przed upływem terminu ze względu na siłę wyższą.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. c) - Środki komunikacji

Na podstawie rozporządzenia sądy belgijskie dopuszczają jedynie następujące środki komunikacji: **osobiste złożenie** formularza pozwu A, zamieszczonego w załączniku I, z załączonymi dokumentami potwierdzającymi roszczenie, w kancelarii właściwego sądu ORAZ **przesłanie przesyłką poleconą** tego formularza z załączonymi dokumentami potwierdzającymi roszczenie, do właściwego sądu.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. d) - Dopuszczalne języki

Na potrzeby art. 21 ust. 2 lit. b) Belgia **nie akceptuje języków innych** niż język urzędowy lub jeden z języków urzędowych miejsca wykonania, zgodnie z belgijskimi przepisami krajowymi.

Ostatnia aktualizacja: 28/07/2017

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej.

Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja

Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

W związku z wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej państwa członkowskie aktualizują obecnie niektóre strony portalu zawierające treści krajowe.

Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.

Europejski nakaz zapłaty - Bułgaria**W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. a) - Sądy właściwe**

Wnioski o wydanie europejskiego nakazu zapłaty należy wносить do sądu okręgowego właściwego dla stałego miejsca zamieszkania bądź siedziby statutowej dłużnika lub dla miejsca wykonania nakazu (art. 625 ust. 1 kodeksu postępowania cywilnego).

Jeżeli istnieje możliwość wniesienia sprzeciwu, pozwany może zaskarżyć właściwość miejscową sądu, ale musi to zrobić nie później niż w dniu wniesienia sprzeciwu (art. 625 ust. 2 kodeksu postępowania cywilnego).

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. b) - Procedura ponownego badania nakazu

Procedurę tę reguluje art. 626a kodeksu postępowania cywilnego:

Art. 626a ust. 1. Pozwany może złożyć do właściwego sądu apelacyjnego wniosek o ponowne zbadanie europejskiego nakazu zapłaty na warunkach określonych w art. 20 rozporządzenia (WE) nr 1896/2006 i zgodnie z procedurą określoną w tym artykule.

2. Wniosek do właściwego sądu apelacyjnego o ponowne zbadanie europejskiego nakazu zapłaty składa się w ciągu 30 dni od dnia, w którym pozwany zapoznał się z treścią nakazu lub od dnia, w którym nie występują już okoliczności, o których mowa w art. 20 ust. 1 lit. b).

3. Sąd przesyła kopię wniosku drugiej stronie, a druga strona może udzielić odpowiedzi na wniosek w ciągu tygodnia od jego otrzymania.

4. Wniosek rozpoznaje się na posiedzeniu przy drzwiach zamkniętych. Jeżeli sąd uzna to za stosowne, może rozpoznać wniosek na posiedzeniu jawnym.

5. Od orzeczenia sądu nie przysługuje odwołanie.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. c) - Środki komunikacji

Pisma sądowe dotyczące europejskiego nakazu zapłaty są doręczane za pośrednictwem urzędnika sądowego, pocztą bądź za pośrednictwem kuriera jako listy polecone za potwierdzeniem odbioru. W przypadku gdy w miejscu doręczenia nie ma sądu, doręczenia może dokonać organ samorządowy lub urząd burmistrza. (art. 42 ust. 1 kodeksu postępowania cywilnego).

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. d) - Dopuszczalne języki

Republika Bułgarii przyjmuje europejskie nakazy zapłaty, do których załączono ich tłumaczenie na język bułgarski.

Ostatnia aktualizacja: 10/09/2020

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

W związku z wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej państwa członkowskie aktualizują obecnie niektóre strony portalu zawierające treści krajowe. Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.

Europejski nakaz zapłaty - Czechy

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. a) - Sądy właściwe

W Republice Czeskiej zasady ustalania właściwości sądów na potrzeby wydawania europejskiego nakazu zapłaty zostały określone w ogólnych przepisach dotyczących właściwości w sprawach cywilnych zawartych w ustawie nr 99/1963 (kodeks postępowania cywilnego).

Właściwość rzeczową regulują art. 9–12 kodeksu postępowania cywilnego, natomiast właściwość miejscową – art. 84 i 89a.

W zależności od rodzaju sprawy sądem właściwym rzeczowo będzie zwykle sąd rejonowy, podczas gdy kryterium określającym właściwość miejscową będzie co do zasady miejsce zamieszkania/siedziba pozwanego.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. b) - Procedura ponownego badania nakazu

Sądem właściwym do prowadzenia postępowania w sprawie ponownego zbadania nakazu jest sąd, który wydał orzeczenie w pierwszej instancji.

Właściwy sąd jest zobowiązany bezpośrednio stosować art. 20 rozporządzenia. Od postanowienia o oddaleniu wniosku o ponowne zbadanie nakazu przysługuje zażalenie.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. c) - Środki komunikacji

Zgodnie z art. 42 kodeksu postępowania cywilnego dopuszcza się następujące środki komunikacji:

- a) poczta elektroniczna opatrzona zaawansowanym podpisem elektronicznym zgodnie z ustawą nr 227/2000 o podpisach elektronicznych, z późniejszymi zmianami;
- b) poczta elektroniczna bez zaawansowanego podpisu elektronicznego;
- c) faks.

W przypadku skorzystania ze środka komunikacji wskazanego w podpunkcie b) lub c) należy następnie w terminie trzech dni przesłać oryginały formularzy, w przeciwnym razie sąd nie uwzględni nadesłanych dokumentów.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. d) - Dopuszczalne języki

Jedynym językiem akceptowanym przez Republikę Czeską jest język czeski.

Ostatnia aktualizacja: 25/09/2020

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

W związku z wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej państwa członkowskie aktualizują obecnie niektóre strony portalu zawierające treści krajowe. Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.

Europejski nakaz zapłaty - Niemcy

Uwagi wstępne

Szczegółowe rozwiązania dotyczące wdrażania w Niemczech rozporządzenia wprowadzającego europejski nakaz zapłaty zostały określone w ustawie o zaspokajaniu roszczeń o charakterze transgranicznym i doręczaniu dokumentów (Gesetz zur Verbesserung der grenzüberschreitenden Forderungsdurchsetzung und Zustellung).

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. a) - Sądy właściwe

Sądem właściwym dla całego terytorium Niemiec jest sąd rejonowy (*Amtsgericht*) w Wedding. Dane kontaktowe sądu:

Amtsgericht Wedding

13343 Berlin

Tel: +49 (0)30 90156 - 0

Faks: +49 (0)30 90156 - 203

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. b) - Procedura ponownego badania nakazu

Sądem właściwym jest sąd rejonowy w Wedding.

Zakres i przebieg postępowania służącego ponownemu zbadaniu europejskiego nakazu zapłaty zostały określone w znacznym stopniu w art. 20 rozporządzenia. Akt ten przewiduje, że pozwany musi wykazać okoliczności, które w jego opinii przemawiają za uchynieniem europejskiego nakazu zapłaty. Od orzeczenia wydanego przez sąd nie przysługuje środek zaskarżenia. Jeżeli sąd orzeknie, że europejski nakaz zapłaty traci moc, postępowanie toczące się na podstawie przepisów rozporządzenia zakończy się.

Dla spraw z zakresu prawa pracy wprowadzono odstępstwo zgodnie z art. 2 i art. 46b ust. 2 ustawy o sądach pracy (*Arbeitsgerichtsgesetz*). W tych sprawach właściwość przysługuje sądowi pracy, któremu przysługiwałaby właściwość w postępowaniu kończącym się wydaniem wyroku (*Urteilsverfahren*).

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. c) - Środki komunikacji

Pozew o wydanie europejskiego nakazu zapłaty może być sporządzony w formie elektronicznej, jak również w formie papierowej, jeżeli właściwy sąd zezwala na składanie pozwów w tej formie. W sądzie rejonowym w Wedding pozwy można wnosić elektronicznie. Aby wnieść elektronicznie pozew do sądu rejonowego w Wedding, należy skorzystać ze specjalnego oprogramowania. Więcej informacji znajduje się tutaj: https://www.berlin.de/sen/justiz/gerichte/ag/wedd/eumav_wege_der_antragstellung.php.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. d) - Dopuszczalne języki

Dokumenty powinny być sporządzone w języku niemieckim.

Ostatnia aktualizacja: 22/06/2020

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

W związku z wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej państwa członkowskie aktualizują obecnie niektóre strony portalu zawierające treści krajowe. Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.

Europejski nakaz zapłaty - Estonia

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. a) - Sądy właściwe

W Estonii do prowadzenia postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty właściwe są sądy rejonowe o odpowiedniej jurysdykcji.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. b) - Procedura ponownego badania nakazu

Europejskiemu nakazowi zapłaty można się sprzeciwić, zgodnie z procedurą określoną w sekcji 489 Kodeksu postępowania cywilnego poprzez wniesienie sprzeciwu wobec orzeczenia sądu. Sprzeciw należy złożyć w sądzie rejonowym, który wydał nakaz zapłaty. Od orzeczenia w sprawie sprzeciwu można się odwołać do właściwego sądu okręgowego.

W wyjątkowych okolicznościach na wniosek uczestnika postępowania w sytuacji, gdy pojawiły się nowe dowody, można złożyć do Sądu Najwyższego **wniosek o ponowne badanie** orzeczenia sądu, które weszło w życie, zgodnie z procedurą ustanowioną w rozdziale 68 Kodeksu postępowania cywilnego.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. c) - Środki komunikacji

Środki komunikacji dopuszczalne w ramach postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty i akceptowane przez sądy estońskie to doręczenie osobiste, poczta, faks i kanały łączności elektronicznej, zgodnie z wymogami dotyczącymi formatu i zasadami określonymi w Kodeksie postępowania cywilnego. Bardziej szczegółowe zasady przedkładania dokumentów elektronicznych w sądach i wymogi dotyczące formy tych dokumentów zostały określone w rozporządzeniu przyjętym przez Ministerstwo Sprawiedliwości.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. d) - Dopuszczalne języki

Zgodnie z art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia, europejski nakaz zapłaty przyjmuje się do egzekucji w Estonii, jeżeli został sformułowany w języku estońskim lub angielskim lub jeżeli został uzupełniony o tłumaczenie na język estoński lub angielski.

Ostatnia aktualizacja: 03/09/2020

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

W związku z wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej państwa członkowskie aktualizują obecnie niektóre strony portalu zawierające treści krajowe. Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.

Europejski nakaz zapłaty - Irlandia

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. a) - Sądy właściwe

Sądem właściwym do wydania nakazu zapłaty będzie Wysoki Trybunał (*High Court*).

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. b) - Procedura ponownego badania nakazu

Właściwość w zakresie ponownego badania nakazu przysługuje Wysokiemu Trybunałowi.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. c) - Środki komunikacji

Poczta i faks.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. d) - Dopuszczalne języki

irlandzki i angielski.

Ostatnia aktualizacja: 18/03/2020

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

W związku z wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej państwa członkowskie aktualizują obecnie niektóre strony portalu zawierające treści krajowe. Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.

Europejski nakaz zapłaty - Grecja

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. a) - Sądy właściwe

Wydawanie nakazów zapłaty należy do właściwości organów wskazanych poniżej. Są to: w przypadku roszczeń, do których rozstrzygnięcia właściwy jest sąd rejonowy, tj. roszczeń nieprzekraczających kwoty 20 000 euro – sędzia sądu rejonowego; w przypadku roszczeń przekraczających kwotę 20 000 euro – sąd pierwszej instancji orzekający w składzie jednoosobowym.

Sędzia sądu rejonowego jest właściwy do wydania nakazu zapłaty, w szczególności w sprawach spornych wynikających z umów najmu, w których uzgodniony czynsz miesięczny nie przekracza kwoty 600 euro. Jeżeli uzgodniony czynsz przekracza kwotę 600 euro, właściwy jest sąd pierwszej instancji orzekający w składzie jednoosobowym.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. b) - Procedura ponownego badania nakazu

Sprawa może być ponownie zbadana, jeżeli zostanie wniesiony sprzeciw od nakazu zapłaty do sędziego sądu rejonowego bądź sądu pierwszej instancji orzekającego w składzie jednoosobowym, który wydał nakaz zapłaty.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. c) - Środki komunikacji

Standardowy formularz zamieszczony w załączniku do rozporządzenia należy złożyć w kancelarii odpowiedniego sądu w formie papierowej. Istnieje również możliwość złożenia formularza drogą elektroniczną na cyfrowej platformie e-codex bądź na cyfrowej platformie służącej do składania dokumentów prawnych, na której dostępne są odpowiednie aplikacje.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. d) - Dopuszczalne języki

Dokumenty powinny być sporządzone w języku greckim.

Ostatnia aktualizacja: 25/11/2019

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

W związku z wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej państwa członkowskie aktualizują obecnie niektóre strony portalu zawierające treści krajowe. Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.

Europejski nakaz zapłaty - Hiszpania

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. a) - Sądy właściwe

Sądy pierwszej instancji.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. b) - Procedura ponownego badania nakazu

Ponowne badanie przewidziane w art. 20 ust. 1 rozporządzenia odbywa się w formie postępowania w sprawie uchylecia prawomocnego wyroku na wniosek osoby, wobec której wydano nakaz (art. 501 i kolejne ustawy 1/2000 z dnia 7 stycznia o postępowaniu cywilnym, LEC). Ponowne badanie przewidziane w art. 20 ust. 2 może zostać przeprowadzone na podstawie wniosku o stwierdzenie nieważności orzeczeń sądowych (art. 238 i kolejne ustawy organicznej 6/1985 z dnia 1 lipca 1985 r. o ustroju sądów). W obu przypadkach właściwość przysługuje sądom pierwszej instancji.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. c) - Środki komunikacji

Formularz wniosku może zostać złożony bezpośrednio, drogą pocztową lub faksem.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. d) - Dopuszczalne języki

Hiszpański.

Ostatnia aktualizacja: 25/05/2020

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

W związku z wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej państwa członkowskie aktualizują obecnie niektóre strony portalu zawierające treści krajowe. Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.

Europejski nakaz zapłaty - Francja

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. a) - Sądy właściwe

Organami właściwymi do wydawania europejskiego nakazu zapłaty są sędzia sądu pierwszej instancji i przewodniczący sądu handlowego, w granicach ich kompetencji do wydawania europejskiego nakazu zapłaty.

Tam, gdzie rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych nie wskazuje sądu właściwego terytorialnie, lecz mówi o sądach państwa członkowskiego, właściwy jest sędzia sądu pierwszej instancji lub przewodniczący sądu handlowego w miejscu zamieszkania pozwanego lub jednego z pozwanych.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. b) - Procedura ponownego badania nakazu

Reguły dotyczące procedury ponownego badania nakazu w wyjątkowych przypadkach, o których mowa w art. 20 rozporządzenia, nie różnią się od reguł dotyczących procedury sprzeciwu. Wniosek o ponowne zbadanie nakazu składa się do sądu, który wydał europejski nakaz zapłaty.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. c) - Środki komunikacji

Pozew o wydanie europejskiego nakazu zapłaty składa się do sądu drogą pocztową lub elektroniczną.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. d) - Dopuszczalne języki

Akceptowane języki, zgodnie z art. 21 ust. 2 lit. b), to: francuski, angielski, niemiecki, włoski, hiszpański.

Ostatnia aktualizacja: 20/05/2020

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się

w informacji prawnej.

W związku z wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej państwa członkowskie aktualizują obecnie niektóre strony portalu zawierające treści krajowe. Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.

Europejski nakaz zapłaty - Chorwacja

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. a) - Sądy właściwe

Do orzekania w sprawie wniosków o wydanie i ponowne zbadanie europejskiego nakazu zapłaty oraz o nadanie mu klauzuli wykonalności właściwy jest następujący sąd:

Trgovački sud u Zagrebu

Amruševa 2/II, 10000, Zagreb

Tel. +385 1 4897 222

Faks: + 385 1 4920-871

e-mail: tajnistvo@tszg.pravosudje.hr

ured.predsjednika@tszg.pravosudje.hr

Strona internetowa: <http://www.tszg.hr/cro/TSZG/Naslovnica>

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. b) - Procedura ponownego badania nakazu

Sąd Handlowy w Zagrzebiu orzeka w sprawie wniosków o ponowne zbadanie europejskiego nakazu zapłaty. Od orzeczenia wydanego przez ten sąd nie przysługuje środek zaskarżenia.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. c) - Środki komunikacji

Formularze, inne wnioski lub oświadczenia należy przedkładać na piśmie, faksem lub pocztą elektroniczną.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. d) - Dopuszczalne języki

Do europejskiego nakazu zapłaty należy dołączyć jego tłumaczenie na język chorwacki poświadczone przez uprawnioną do tego osobę.

Ostatnia aktualizacja: 20/03/2018

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

W związku z wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej państwa członkowskie aktualizują obecnie niektóre strony portalu zawierające treści krajowe. Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.

Europejski nakaz zapłaty - Włochy

W związku z obowiązkiem przekazania Komisji informacji do 12 czerwca 2008 r. przez państwa członkowskie na podstawie art. 29 rozporządzenia (WE) nr 1896/2006 w załączeniu przekazujemy tabelę porównawczą przepisów włoskich i wspólnotowych.

Należy podkreślić, że zgodnie z art. 2 ust. 2 lit. d) rozporządzenia uwzględniono rozszczenia wynikające z zobowiązań pozaumownych.

W odniesieniu do art. 29 lit. b) istnieje konieczność rozróżnienia spraw, o których mowa w art. 20 ust. 1) i tych, o których mowa w art. 20 ust. 2, ponieważ pierwszy ustęp odnosi się do środków mających na celu przywrócenie terminu, gdy termin upłynął bez winy pozwanego, podczas gdy art. 20 ust. 2 ma zastosowanie do sytuacji, gdy wydanie nakazu zapłaty było w sposób oczywisty błędne w świetle wymogów określonych w rozporządzeniu lub ze względu na inne wyjątkowe okoliczności, takie jak na przykład podstęp strony.

W pierwszej grupie znajdują się właściwe przepisy dotyczące wnoszenia sprzeciwów po terminie, co zostało uregulowane w art. 650 kodeksu postępowania cywilnego; środki te należy wnosić do sądu, który wydał pismo sądowe zawierające ostrzeżenie. Podejście do tego zagadnienia jest podejściem zwykle wykorzystywanym i może być stosowane rozszerzająco, chociaż ten sam sąd ma obowiązek orzec co do zastosowania terminu wskazanego w ostatnim akapicie art. 650 kodeksu postępowania cywilnego, w zakresie w jakim przepis ten ma związek z art. 20 ust. 1 lit. b) rozporządzenia.

W drugiej grupie przypadków rozwiązanie, które jest obecnie stosowane, polega na złożeniu zwyczajowego wniosku, lub - w zależności od okoliczności, wniesienia wniosku we właściwym sądzie pierwszej instancji, chociaż to sąd musi orzec, czy przepisy mające zastosowanie wynikają z prawa włoskiego czy z rozporządzenia.

W odniesieniu do środków komunikacji, o których mowa w art. 29 ust. 1 lit. b) rozporządzenia, w związku z art. 7 ust. 5, podjęto decyzję o ograniczeniu się do wersji papierowych, biorąc pod uwagę, że stosowanie innych środków komunikacji (w szczególności elektronicznej) wymaga zgodności ze szczegółowymi przepisami włoskimi i że zgodnie z rozporządzeniem środki komunikacji muszą być „dostępne” dla właściwych sądów.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. a) - Sądy właściwe

Do wydawania europejskiego nakazu zapłaty właściwe są poniższe sądy:

sędzia pokoju (*Giudice di Pace*) w sporach o wartości przedmiotu sporu niższej lub równej:

1) 5 000,00 EUR – co do zasady;

2) 20 000,00 EUR – w przypadku sporów dotyczących odszkodowania za szkody spowodowane przez pojazdy i statki, zgodnie z warunkami określonymi w art. 2 ust. 2 lit. d) i lit. i) rozporządzenia (WE) nr 1896/2006.

Sądy pokoju mają właściwość do rozstrzygnięcia sporów dotyczących odszkodowania – niezależnie od wartości przedmiotu sporu – dotyczących stosunków między właścicielami lub posiadaczami budynków wykorzystywanych do celów prywatnych w odniesieniu do emisji dymu lub ciepła, hałasu, wibracji i innych podobnych rodzajów immisji, które przekraczają poziom tego, co jest powszechnie akceptowalne, zgodnie z art. 7 akapit trzeci, pkt 3 kodeksu postępowania cywilnego, w okolicznościach, o których mowa w art. 2, ust. 2 lit. d) ppkt (i) rozporządzenia (WE) nr 1896/2006.

Sędziowie pokoju mają właściwość do rozstrzygnięcia spraw dotyczących odsetek bądź dodatkowych sum z tytułu spóźnionej wypłaty świadczeń emerytalnych i społecznych.

Powszechny sąd cywilny lub sąd apelacyjny orzekające w pierwszej i ostatniej instancji mają właściwość dla wszystkich innych spraw, które wchodzą w zakres ich wyłącznej właściwości przewidzianej we włoskim ustawodawstwie.

W szczególności w sprawach niewyłączonych na mocy art. 2 powszechny sąd cywilny jest właściwy w przypadku:

1) roszczeń związanych z umowami o dzierżawę rolną (w tym wypadku właściwy jest wyspecjalizowany wydział rolny sądu powszechnego na podstawie art. 9 ustawy nr 29 z 14 lutego 1990 r.);

2) roszczeń związanych z patentami i znakami towarowymi (w tym wypadku właściwość mają wydziały sądów powszechnych specjalizujące się w sprawach gospodarczych, na podstawie art. 1 i nast. dekrety legislacyjnego nr 168 z 27 czerwca 2003 r. w najnowszym brzmieniu);

3) roszczeń na podstawie prawa żeglugowego, w szczególności szkód związanych ze zderzeniem statków; szkód wyrządzonych przez statki, w czasie manewru spuszczenia kotwicy i cumowania bądź wykonywania innych manewrów w portach i innych miejscach postoju; szkód wyrządzonych przez wykorzystanie sprzętu do ładunku i rozładunku oraz przeładunku towarów w portach; szkód spowodowanych przez statki w sieciach i sprzęcie rybackim; opłat i odszkodowań za pomoc, ratownictwo i odzyskiwanie sprzętu; zwrotu kosztów i otrzymania nagród za odnalezienie wraków zgodnie z art. 589 kodeksu żeglugi;

4) spraw i postępowań związanych z zamówieniami publicznymi na roboty budowlane, dostawy i usługi na szczeblu Unii, gdy jedna ze spółek, o których mowa w art. 3 dekretu legislacyjnego nr 168 z 27 czerwca 2003 r. (ze zmianami) jest stroną tych robót lub uczestniczy w konsorcjum lub tymczasowym zrzeszeniu spółek, które otrzymały zamówienie, bądź gdy sąd powszechny ma właściwość (w tym przypadku właściwość przysługuje wyspecjalizowanemu wydziałom gospodarczym zgodnie z art. 3 dekretu legislacyjnego nr 168 z 27 czerwca 2003 r.).

W sprawach niewyłączonych na podstawie art. 2 rozporządzenia, właściwy jest sąd apelacyjny orzekający w pierwszej i ostatniej instancji w sprawach dotyczących roszczeń odszkodowawczych w związku z porozumieniami antykonkurencyjnymi i nadużywaniem pozycji dominującej na rynku (art. 33 ust. 2 ustawy nr 287 z 10 października 1990 r.).

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. b) - Procedura ponownego badania nakazu

Sądem właściwym do ponownego zbadania europejskiego nakazu zapłaty, o którym mowa w art. 20 ust. 1) rozporządzenia nr 1896/2006/WE i prowadzenia powiązanych postępowań, jest sąd, który wydał nakaz zgodnie z art. 650 włoskiego kodeksu postępowania cywilnego.

Sąd właściwym do zbadania europejskiego nakazu zapłaty, o której mowa w art. 20 ust. 2 rozporządzenia nr. 1896/2006/WE i prowadzenia powiązanych postępowań, jest sąd powszechny właściwy do wydania nakazu, zgodnie ze zwyczajowo stosowanymi przepisami.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. c) - Środki komunikacji

Środkami komunikacji akceptowanymi do celów wydania europejskiego nakazu płatności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1896/2006 są usługi pocztowe.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. d) - Dopuszczalne języki

Akceptuje się język włoski.

Ostatnia aktualizacja: 06/04/2020

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

W związku z wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej państwa członkowskie aktualizują obecnie niektóre strony portalu zawierające treści krajowe. Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.

Europejski nakaz zapłaty - Cypr

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. a) - Sądy właściwe

W sprawach wydawania europejskiego nakazu zapłaty właściwe są: wszystkie sądy pierwszej instancji Republiki Cypryjskiej działające w czterech okręgach administracyjnych kontrolowanych przez prawomocne państwo Republiki Cypryjskiej, tj. Nikozji, Limassolu, Larnace-Amohostos i Pafos. Właściwość sędziów określa ustawa o sądach (14/60), uzależniając ją od pozycji hierarchicznej sędziego, tj. sędziego okręgowego, wyższego sędziego okręgowego i przewodniczącego sądu okręgowego.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. b) - Procedura ponownego badania nakazu

Procedura ponownego badania nakazu jest określona w przepisach dotyczących postępowania cywilnego. Procedura ta opiera się przede wszystkim na uwagach na piśmie składanych przez strony sporu. W wyjątkowych przypadkach oraz w przypadkach gdy sąd uzna to za konieczne, oprócz uwag na piśmie i oświadczeń pod przysięgą dopuszcza się także zeznania ustne. Właściwymi sądami są te wymienione powyżej w lit. a).

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. c) - Środki komunikacji

Środki komunikacji akceptowane do celów postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty, które są dostępne dla sądów, obejmują: złożenie wniosku w rejestrze osobiście lub drogą pocztową bądź przy użyciu jakiegokolwiek innego środka komunikacji, jak np. faksu czy poczty elektronicznej.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. d) - Dopuszczalne języki

Językiem przyjętym w sądach jest język grecki. Niemniej na potrzeby stosowania rozporządzenia dopuszcza się także język angielski, który także jest używany na Cyprze.

Ostatnia aktualizacja: 07/09/2020

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

W związku z wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej państwa członkowskie aktualizują obecnie niektóre strony portalu zawierające treści krajowe. Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.

Europejski nakaz zapłaty - Łotwa

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. a) - Sądy właściwe

Na Łotwie europejski nakaz zapłaty wydają sądy rejonowe lub miejskie (*rajona (pilsētas) tiesas*), będące sądami pierwszej instancji w sprawach cywilnych. Właściwym sądem rejonowym lub miejskim jest co do zasady sąd mający siedzibę w oficjalnie zgłoszonym miejscu zamieszkania (*deklarētā dzīvesvieta*) powoda lub, jeśli powód nie podał takiego miejsca, w miejscu, gdzie powód ma adres domowy (*dzīvesvietas adrese*) lub siedzibę statutową (*juridiskā adrese*). Listę sądów można znaleźć [tutaj](#).

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. b) - Procedura ponownego badania nakazu

Zgodnie z artykułem 485.1 ust. 1 pkt 1 łotewskiego kodeksu postępowania cywilnego wniosek o ponowne zbadanie europejskiego nakazu zapłaty wydanego przez sąd rejonowy lub miejski należy złożyć we właściwym sądzie okręgowym (*abgabaltiesa*). Na Łotwie jest pięć sądów okręgowych, które orzekają w sprawach cywilnych. Każdy z nich ma właściwość miejscową w danym okręgu sądowym, w którym działa kilka sądów rejonowych lub miejskich. Listę sądów można znaleźć [tutaj](#).

Wniosek o ponowne zbadanie europejskiego nakazu zapłaty należy złożyć w ciągu 45 dni od dnia, w którym wnioskodawca powziął wiadomość o okolicznościach, które stanowią podstawę ponownego zbadania nakazu zgodnie z przepisami Unii Europejskiej, o których mowa w ust. 1 wskazanego artykułu.

Wniosek, w którym nie wskazano podstawy ponownego zbadania zgodnie z rozporządzeniem, odrzuca się i zwraca się wnioskodawcy. Wniosku złożonego ponownie również nie rozpatruje się, chyba że sąd uzna, że podstawy do ponownego zbadania uległy zmianie. Postanowienie sądu o odrzuceniu wniosku można zaskarżyć w drodze zażalenia (*blakus sūdzība*).

Sąd rozpatruje wniosek o ponowne zbadanie europejskiego nakazu zapłaty w trybie procedury pisemnej. Jeśli po zapoznaniu się z wnioskiem sąd okręgowy uzna, że spełnione zostały przesłanki ponownego zbadania nakazu, unieważnia zaskarżony nakaz w całości i przekazuje sprawę do ponownego zbadania przez sąd pierwszej instancji.

Natomiast jeśli sąd okręgowy stwierdzi, że zarzuty podniesione we wniosku nie dają podstaw do ponownego zbadania nakazu, wniosek zostaje odrzucony. Postanowienie sądu o odrzuceniu wniosku można zaskarżyć w drodze zażalenia. Procedurę składania i rozpatrywania tego rodzaju zażaleń określono w rozdziale 55 łotewskiego kodeksu postępowania cywilnego. [Tutaj](#) można znaleźć tłumaczenie kodeksu na język angielski.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. c) - Środki komunikacji

Dokumenty kierowane do sądu należy składać w formie papierowej osobiście lub przesać je pocztą.

Dopuszcza się również składanie dokumentów w formie elektronicznej, jeśli zostały podpisane uznawanym na Łotwie bezpiecznym podpisem elektronicznym. Ponadto, w świetle rozporządzenia eIDAS i strategii jednolitego rynku cyfrowego, opracowano projekt nowelizacji ustawy o dokumentach elektronicznych i trwają prace nad niezbędnymi zmianami technicznymi, które umożliwią przyjmowanie dokumentów z państw UE w formie elektronicznej pod warunkiem, że dokumenty te będą podpisane zgodnie z wymogami określonymi w rozporządzeniu eIDAS.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. d) - Dopuszczalne języki

Europejski nakaz zapłaty musi być sporządzony w języku łotewskim lub przetłumaczony na ten język.

Ostatnia aktualizacja: 25/09/2020

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

W związku z wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej państwa członkowskie aktualizują obecnie niektóre strony portalu zawierające treści krajowe. Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.

Europejski nakaz zapłaty - Litwa

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. a) - Sądy właściwe

Zgodnie z art. 20 ustawy pozew o wydanie europejskiego nakazu zapłaty należy wnieść zgodnie z zasadami w zakresie właściwości sądów, określonymi w kodeksie postępowania cywilnego Republiki Litewskiej ((*Valstybės Žinios*, 2002, nr 36-1340) (do sądu rejonowego w przypadkach, gdy kwota dochodzonego roszczenia nie przekracza 100 000 LTL, a do sądu okręgowego w przypadkach, gdy kwota dochodzonego roszczenia przekracza 100 000 LTL). Po zbadaniu pozwu właściwy sąd jest uprawniony do wydania europejskiego nakazu zapłaty.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. b) - Procedura ponownego badania nakazu

Zgodnie z art. 23 ustawy, podstawy wniosku o ponowne zbadanie europejskiego nakazu zapłaty, określone w art. 20 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 1896/2006, rozpatrywane są przez sąd, który wydał dany europejski nakaz zapłaty. Po przyjęciu wniosku o ponowne zbadanie europejskiego nakazu zapłaty sąd przesyła kopie wniosku i załączników powodowi oraz informuje go o możliwości pisemnego ustosunkowania się do wniosku w terminie 14 dni od terminu wysłania wniosku. Sąd rozpatruje wniesiony wniosek o ponowne zbadanie europejskiego nakazu zapłaty w trybie procedury pisemnej najpóźniej w terminie 14 dni od upływu terminu na pisemne ustosunkowanie się do wniosku oraz wydaje decyzję, podejmując jedną z decyzji, o których mowa w art. 20 ust. 3 rozporządzenia nr 1896/2006.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. c) - Środki komunikacji

W sprawach dotyczących wydania europejskiego nakazu zapłaty dokumenty proceduralne przekazywane są do sądu bezpośrednio lub drogą pocztową.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. d) - Dopuszczalne języki

Zgodnie z art. 21 ust. 2 lit. b rozporządzenia 1896/2006, językiem dopuszczanym jest język litewski.

Ostatnia aktualizacja: 26/04/2019

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

W związku z wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej państwa członkowskie aktualizują obecnie niektóre strony portalu zawierające treści krajowe. Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.

Europejski nakaz zapłaty - Luksemburg

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. a) - Sądy właściwe

Sądy właściwe w sprawach wydawania europejskiego nakazu zapłaty:

1. przewodniczący sądu okręgowego, lub sędzia, który go zastępuje, jeżeli wniosek dotyczy kwoty powyżej 10 000 EUR;
2. sędzia pokoju, jeżeli wniosek dotyczy kwoty nieprzekraczającej 10 000 EUR;
3. przewodniczący sądu pracy, lub sędzia, który go zastępuje, niezależnie od kwoty, jeżeli wniosek dotyczy:

umów o pracę, umowy o praktyce lub dodatkowych programów emerytalnych, zawartych pomiędzy pracodawcami, z jednej strony, a ich pracownikami, z drugiej strony, w tym umów obowiązujących po zakończeniu stosunku pracy;
świadczeń z tytułu ubezpieczenia od niewypłacalności przewidzianych w rozdziale V ustawy z dnia 8 czerwca 1999 r. w sprawie dodatkowych programów emerytalnych, jeżeli dotyczą one podmiotu, o którym mowa w art. 21, i przedsiębiorstwa oferującego ubezpieczenia na życie, o którym mowa w art. 24 ust. 1 tej ustawy, z jednej strony, a pracownikami, byłymi pracownikami i ich beneficjentami, z drugiej strony.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. b) - Procedura ponownego badania nakazu

Do wydania orzeczenia w przedmiocie sprzeciwu i wniosku o ponowne badanie nakazu właściwe są:

1. sąd okręgowy, jeżeli europejski nakaz zapłaty został wydany przez przewodniczącego sądu okręgowego, lub sędziego, który go zastępuje;
2. główny sędzia pokoju (fr. *juge de paix directeur*), lub sędzia, który go zastępuje, jeżeli europejski nakaz zapłaty został wydany przez sędziego pokoju;
3. sąd pracy, jeżeli europejski nakaz zapłaty został wydany przez przewodniczącego sądu pracy, lub sędziego, który go zastępuje;

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. c) - Środki komunikacji

Luksemburg akceptuje przesyłki pocztowe jako środek komunikowania się.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. d) - Dopuszczalne języki

Luksemburg akceptuje pisma w języku francuskim i niemieckim.

Ostatnia aktualizacja: 24/04/2020

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

W związku z wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej państwa członkowskie aktualizują obecnie niektóre strony portalu zawierające treści krajowe. Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.

Europejski nakaz zapłaty - Węgry

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. a) - Sądy właściwe

Na Węgrzech europejskie nakazy zapłaty wydają *notariusze* (specjalizujący się w prawie cywilnym). Wszyscy notariusze posiadają uprawnienia na terenie całych Węgier.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. b) - Procedura ponownego badania nakazu

Na Węgrzech, sądem właściwym jest sąd, który wydał w danej sprawie europejski nakaz zapłaty.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. c) - Środki komunikacji

We wszystkich przypadkach do europejskiego nakazu zapłaty wydanego w celu wykonania należy załączyć jego tłumaczenie na język węgierski.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. d) - Dopuszczalne języki

We wszystkich przypadkach do europejskiego nakazu zapłaty wydanego w celu wykonania należy załączyć jego tłumaczenie na język węgierski.

Ostatnia aktualizacja: 27/03/2017

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

W związku z wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej państwa członkowskie aktualizują obecnie niektóre strony portalu zawierające treści krajowe. Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.

Europejski nakaz zapłaty - Malta

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. a) - Sądy właściwe

Civil Court First Hall [Pierwsza Izba Sądu Cywilnego] – dla kwot równych lub przekraczających 15,000 EUR;

Court of Magistrates (Malta) [Sąd Pokoju dla Malty] – dla kwot od 5,000 EUR do 15,000 EUR;

The Small Claims Tribunal [Trybunał ds. Drobnych Roszczeń] – dla kwot nieprzekraczających 5,000 EUR;

Court of Magistrates (Gozo) [Sąd Pokoju dla Gozo] jest właściwy do rozpoznawania wszystkich roszczeń przeciwko osobom zamieszkującym lub mającym miejsce zamieszkania na wyspach Gozo lub Comino, zarówno jako sąd wyższej instancji (dla kwot równych lub przekraczających 15,000 EUR), jak i jako sąd niższej instancji (dla kwot od 5,000 do 15,000 EUR);

Wszelką korespondencję należy kierować na adres:

The Registrar,

(nazwa właściwego sądu)

Courts of Justice

Republic Street

Valletta VLT 2000

MALTA

Korespondencję dotyczącą sądów dla Gozo należy kierować na adres:

The Registrar

(nazwa właściwego sądu)

Courts of Justice

Cathedral Square

Victoria

Gozo

MALTA

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. b) - Procedura ponownego badania nakazu

Civil Court First Hall;

Court of Magistrates (Malta);

The Small Claims Tribunal;

Court of Magistrates (Gozo), zarówno jako sąd wyższej, jak i niższej instancji.

Wszelką korespondencję należy kierować na adres:

The Registrar,

(nazwa właściwego sądu)

Courts of Justice

Republic Street

Valletta VLT 2000

MALTA

Korespondencję dotyczącą sądów dla Gozo należy kierować na adres:

The Registrar

(nazwa właściwego sądu)

Courts of Justice
Cathedral Square
Victoria
Gozo
MALTA

Procedurę ponownego badania określono w art. 20 rozporządzenia (WE) nr 1896/2006

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. c) - Środki komunikacji

Złożenie wniosku i pozostałych formularzy, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1896/2006, w sekretariacie właściwego sądu lub przesłanie wniosku i pozostałych formularzy pocztą do sekretariatu właściwego sądu.

Wniosek pozwanego o ponowne badanie musi zostać złożony w języku maltańskim osobiście przez pozwanego w sekretariacie właściwego sądu.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. d) - Dopuszczalne języki

Język maltański i angielski

Ostatnia aktualizacja: 22/09/2016

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

W związku z wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej państwa członkowskie aktualizują obecnie niektóre strony portalu zawierające treści krajowe. Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.

Europejski nakaz zapłaty - Niderlandy

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. a) - Sądy właściwe

Artykuł 2 ustawy wykonawczej dotyczącej postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty:

Pozew o wydanie europejskiego nakazu zapłaty, o którym mowa w art. 7 rozporządzenia, wnoszony jest do sądu. Jeśli kwota o której mowa w art. 7 ust. 2 lit.

b) rozporządzenia nie przekracza kwoty określonej w art. 93 a) kodeksu postępowania cywilnego, lub jeśli wchodzi w zakres lit. c) tego artykułu, do rozpatrzenia pozwu i podjęcia decyzji w jego sprawie właściwy jest sędzia sądu kantonalnego („kantonrechter”),

Pozew należy przesłać na następujący adres:

p/a Rechtbank 's-Gravenhage

Sector civiel recht

Algemene Zaken

Postbus 20302

2500 EH Den Haag

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. b) - Procedura ponownego badania nakazu

Artykuł 9 ustawy wykonawczej dotyczącej postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty:

1. W przypadku, gdy zostanie stwierdzona wykonalność europejskiego nakazu zapłaty w rozumieniu rozporządzenia, pozwany może, na podstawie powodów określonych w art. 20 ust. 1) i 2) rozporządzenia, złożyć wniosek o ponowne zbadanie europejskiego nakazu zapłaty do sądu, który wydał ten nakaz.

2. Wniosek należy złożyć:

- a. w przypadku, o którym mowa w art. 20 ust. 1 lit. a) rozporządzenia, w terminie czterech tygodni po powiadomieniu pozwanego o wydaniu wykonalnego nakazu zapłaty;
- b. w przypadku, o którym mowa w art. 20 ust. 1 lit. b) rozporządzenia, w terminie czterech tygodni po terminie utraty ważności podanych powodów;
- c. w przypadku, o którym mowa w art. 20 ust. 2 rozporządzenia, w terminie czterech tygodni po powiadomieniu pozwanego o określonym w artykule powódzie do ponownego zbadania wniosku;

3. W odniesieniu do wniesienia wniosku nie istnieje przymus adwokacki.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. c) - Środki komunikacji

Zgodnie z holenderskim prawem postępowania cywilnego (art. 33 kodeksu postępowania cywilnego) dopuszcza się wniesienie pozwu o wydanie europejskiego nakazu zapłaty drogą elektroniczną, o ile jest to przewidziane w przepisach proceduralnych sądu. Obecnie żaden sąd nie przewiduje takiej możliwości, więc pozew może zostać wniesiony jedynie:

- drogą pocztową;

- przez bezpośrednie przekazanie do kancelarii sądu.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. d) - Dopuszczalne języki

Artykuł 8 ust. 2 ustawy wykonawczej dotyczącej postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty

2. Europejski nakaz zapłaty, którego wykonalność została stwierdzona przez sąd w innym państwie członkowskim, jest wydawany zgodnie z art. 21 ust. 2 lit.

b) rozporządzenia po niderlandzku lub tłumaczony na niderlandzki.

Ostatnia aktualizacja: 25/04/2016

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

W związku z wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej państwa członkowskie aktualizują obecnie niektóre strony portalu zawierające treści krajowe. Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.

Europejski nakaz zapłaty - Austria

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. a) - Sądy właściwe

W sprawach dotyczących wydania europejskiego nakazu zapłaty właściwość przysługuje jedynie Sądowi Gospodarczemu w Wiedniu (§ 252 ust. 2 kodeksu postępowania cywilnego).

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. b) - Procedura ponownego badania nakazu

Na gruncie prawa procesowego wnioski o ponowne zbadanie europejskiego nakazu zapłaty na podstawie art. 20 ust. 1 i ust. 2 są uznawane za wnioski o przywrócenie terminu (*Wiedereinsetzung in den vorigen Stand*). Postanowienie, w którym przychyłono się do wniosku na podstawie ust. 2, można jednak zaskarżyć (§ 252 ust. 5 kodeksu postępowania cywilnego).

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. c) - Środki komunikacji

Pisma w postępowaniu w sprawie europejskiego nakazu zapłaty można składać w wersji papierowej lub elektronicznej przy użyciu WebERV (internetowy system elektronicznego wymiaru sprawiedliwości). Co do zasady z WebERV mogą korzystać wszystkie osoby fizyczne i prawne. Aby było to możliwe pod względem technicznym, należy korzystać ze specjalnego oprogramowania; ponadto musi istnieć jednostka przekazująca. Wykaz jednostek przekazujących można znaleźć tutaj <http://www.edikte.justiz.gv.at/edikte/km/kmhlp05.nsf/all/erv>.

Składanie wniosków faksem lub pocztą elektroniczną nie jest możliwe.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. d) - Dopuszczalne języki

Na podstawie art. 21 ust. 2 lit. b) akceptowanym językiem jest język niemiecki.

Oprócz języka urzędowego (język niemiecki) obywatele austriaccy i obywatele państw, które są stroną Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, mogą używać języka węgierskiego przed sądami rejonowymi w Oberpullendorfie i Oberwarcie, języka słoweńskiego przed sądami rejonowymi w Ferlach, Eisenkappel i Bleiburgu, języka chorwackiego przed sądami rejonowymi w Eisenstadt, Güssing, Mattersburgu, Neusiedl am See, Oberpullendorfie i Oberwarcie.

Ostatnia aktualizacja: 13/11/2017

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

W związku z wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej państwa członkowskie aktualizują obecnie niektóre strony portalu zawierające treści krajowe. Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.

Europejski nakaz zapłaty - Polska

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. a) - Sądy właściwe

Sądami właściwymi są sądy rejonowe i sądy okręgowe o właściwości miejscowej i rzeczowej określonej w przepisach ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeksu postępowania cywilnego, (Dz.U z 2014 r., 101 z późn. zm.). Właściwość rzeczową reguluje art. 16, art. 17 i art. 461 § 11 w związku z art. 50516 §1 kodeksu postępowania cywilnego, a właściwość miejscową regulują art. 27-46 i art. 461 §1 w związku z art. 50516 §1 kodeksu postępowania cywilnego.

W odniesieniu do art. 22 Odmowa wykonania - Wniosek o odmowę wykonania, o którym mowa w przywołanym przepisie rozporządzenia, wnosi się w trybie art. 1153 (23) par. 1 kodeksu postępowania cywilnego (k.p.c.) do sądu okręgowego miejsca zamieszkania albo siedziby dłużnika, a w braku takiego sądu - do sądu okręgowego, w którego okręgu ma być lub jest prowadzona egzekucja. Zgodnie z par. 3, w terminie wyznaczonym przez sąd przeciwnik może przedstawić swoje stanowisko w sprawie.

W odniesieniu do art. 23 Zawieszenie lub ograniczenie wykonania - Na wniosek dłużnika właściwy sąd rejonowy, może w trybie art. 1153 (20) par. 1 k.p.c. zawiesić postępowanie egzekucyjne prowadzone na podstawie tytułu wykonawczego w postaci europejskiego nakazu zapłaty. Sąd ten, również na wniosek dłużnika, może ograniczyć egzekucję do środków zabezpieczających lub uzależnić wykonanie tytułu od złożenia przez wierzyciela stosownego zabezpieczenia.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. b) - Procedura ponownego badania nakazu

Odnosnie art. 20 ust. 1 rozporządzenia funkcję środka ochrony dłużnika spełnia instytucja przywrócenia terminu do wniesienia sprzeciwu od europejskiego nakazu zapłaty. W tym zakresie będą miały zastosowanie przepisy Części Pierwszej Tytułu VI Rozdziału 5 Uchybienie i przywrócenie terminu (art. 167-172) kodeksu postępowania cywilnego. Zgodnie z tymi przepisami pismo z wnioskiem o przywrócenie terminu wnosi się do sądu, w którym czynność miała być dokonana, w ciągu tygodnia od ustania przyczyny uchybienia terminu. W piśmie należy uprawdopodobnić okoliczności uzasadniające wniosek.

Równocześnie z wnioskiem o przywrócenie terminu strona powinna dokonać czynności procesowej - w tym przypadku złożyć wniosek o ponowne zbadanie europejskiego nakazu zapłaty.. Po upływie roku od uchybionego terminu, jego przywrócenie jest dopuszczalne tylko w przypadkach szczególnych.

Zgłoszenie wniosku o przywrócenie terminu co do zasady nie wstrzymuje postępowania w sprawie ani wykonania orzeczenia.

Odnosnie do art. 20 ust. 2 rozporządzenia stosuje się zasady określone w art. 50520 kodeksu postępowania cywilnego. Wniosek powinien czynić zadość warunkom pisma procesowego i wskazywać okoliczności uzasadniające uchylenie europejskiego nakazu zapłaty. Sądem właściwym do jego rozpoznania jest sąd w którym nakaz został wydany. Przed uchyleniem europejskiego nakazu zapłaty sąd wysłucha powoda lub zażąda od niego oświadczenia na piśmie.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. c) - Środki komunikacji

Wnioski o wydanie europejskiego nakazu zapłaty oraz inne pisma procesowe w tym postępowaniu mogą być wnoszone tylko w formie pisemnej. Pisma mogą być przesyłane za pośrednictwem poczty lub oddawane bezpośrednio w sądzie właściwym do rozpoznania sprawy.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. d) - Dopuszczalne języki

Zgodnie z art. 21 ust. 2 lit. b) akceptowanym językiem jest język polski.

Ostatnia aktualizacja: 02/04/2019

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

W związku z wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej państwa członkowskie aktualizują obecnie niektóre strony portalu zawierające treści krajowe. Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.

Europejski nakaz zapłaty - Portugalia

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. a) - Sądy właściwe

Sądem właściwym do wydania europejskiego nakazu zapłaty jest **Sąd Rejonowy w Porto, Oddział Centralny** (*Juízo Central Cível do Tribunal da Comarca do Porto*).

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. b) - Procedura ponownego badania nakazu

Postępowanie w sprawie ponownego zbadania nakazu zostało określone w art. 20 rozporządzenia, a sądem właściwym jest **Sąd Rejonowy w Porto, Oddział Centralny** (*Juízo Central Cível do Tribunal da Comarca do Porto*).

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. c) - Środki komunikacji

Na potrzeby postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty akceptowane są następujące środki komunikacji:

- (i) doręczenie do kancelarii sądu zgodnie z art. 144 ust. 7 lit. a) kodeksu postępowania cywilnego;
- (ii) przesłanie listem poleconym zgodnie z art. 144 ust. 7 lit. b) kodeksu postępowania cywilnego;
- (iii) przesłanie faksem zgodnie z art. 144 ust. 7 lit. c) kodeksu postępowania cywilnego.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. d) - Dopuszczalne języki

Akceptowanym językiem jest język portugalski.

Ostatnia aktualizacja: 14/09/2020

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

W związku z wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej państwa członkowskie aktualizują obecnie niektóre strony portalu zawierające treści krajowe. Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.

Europejski nakaz zapłaty - Rumunia

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. a) - Sądy właściwe

Sądem właściwym do wydania europejskiego nakazu zapłaty jest sąd mający właściwość do rozpoznania sprawy w pierwszej instancji:

- sąd rejonowy (mający właściwość do rozpoznawania w pierwszej instancji spraw, w których wartość przedmiotu sporu nie przekracza 200 000 RON) bądź
- sąd okręgowy (mający właściwość do rozpoznawania w pierwszej instancji wszystkich spraw, które nie wchodzą ustawowo w zakres właściwości innych sądów, a zatem w których wartość przedmiotu sporu przekracza 200 000 RON) – art. 94 ust. 1 pkt 1 lit. j) oraz art. 95 pkt 1 nowego kodeksu postępowania cywilnego (nakazy zapłaty – zob. art. 1.015 nowego kodeksu postępowania cywilnego, który przewiduje, że wierzyciel może wnieść pozew o wydanie nakazu zapłaty do sądu, któremu przysługuje właściwość do rozpoznania sprawy co do jej istoty w pierwszej instancji).

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. b) - Procedura ponownego badania nakazu

– postępowanie zwykłe

Prawomocne orzeczenia można zaskarżyć w drodze wniesienia nadzwyczajnego środka zaskarżenia w celu uchylecia wyroku, gdy skarżący nie został należycie wezwany i nie brał udziału w postępowaniu; środek ten należy wnieść w terminie 15 dni od dnia zawiadomienia o wyroku, ale nie później niż rok od dnia uprawomocnienia wyroku; uzasadnienie należy przedstawić w terminie 15 dni, o którym mowa powyżej, pod rygorem nieważności (art. 503 ust. 1 i art. 506 nowego kodeksu postępowania cywilnego);

– istnieje możliwość wniesienia skargi o wznowienie postępowania (nadzwyczajny środek zaskarżenia) w celu ponownego zbadania orzeczenia rozstrzygającego sprawę co do jej istoty lub gdy strona nie mogła się stawić w sądzie oraz poinformować o tym sądu ze względu na okoliczności, na które nie miała wpływu; w tym przypadku orzeczenia nieodnoszące się do istoty sprawy również podlegają ponownemu zbadaniu; termin na wniesienie tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia wynosi 15 dni i jest liczony od dnia, w którym przestały zachodzić okoliczności, o których mowa powyżej (art. 509 ust. 1 pkt 9 oraz art. 509 ust. 2 i art. 511 ust. 2 nowego kodeksu postępowania cywilnego);

termin przywraca się jedynie wtedy, gdy strona, która nie dochowała terminu, przedstawi należyte uzasadnione powody; w tym celu strona musi dokonać czynności procesowej w terminie 15 dni od ustania okoliczności uniemożliwiających dokonanie tej czynności, jednocześnie zwracając się do sądu o przywrócenie terminu; w postępowaniu odwoławczym termin ten jest zazwyczaj tożsamy z terminem wniesienia środka zaskarżenia; wniosek o przywrócenie terminu będzie rozpoznany przez sąd właściwy do rozstrzygania w sprawach dotyczących nieskorzystania z prawa w terminie (art. 186 nowego kodeksu cywilnego).

- postępowanie szczególne:

- nowy kodeks postępowania cywilnego (art. 1013 – 1024) wprowadza postępowanie szczególne na potrzeby wydawania nakazów zapłaty;
- dłużnik może wnieść sprzeciw od nakazu zapłaty w terminie 10 dni od dnia jego doręczenia lub powiadomienia o nim (art. 1023 ust. 1 nowego kodeksu postępowania cywilnego);
- wierzyciel może w terminie 10 dni (art. 1023 ust. 2 nowego kodeksu postępowania cywilnego) wnieść skargę o uchylenie wyroku, o której mowa w art. 1020 ust. 1 i ust. 2 [1] nowego kodeksu postępowania cywilnego bądź skargę o uchylenie nakazu zapłaty, o której mowa w art. 1021 ust. 2 [2];
- skarga o uchylenie wyroku będzie rozpoznana przez sąd, który wydał nakaz zapłaty, w składzie dwuosobowym (art. 1.023 ust. 4 nowego kodeksu postępowania cywilnego);
- jeśli sąd rozpoznający sprawę uwzględni skargę w całości lub części, uchyla nakaz, w odpowiednich przypadkach, w całości lub części i wydaje ostateczne orzeczenie; w przypadku gdy sąd rozpoznający sprawę uwzględni skargę o uchylenie wyroku, wydaje ostateczne orzeczenie utrzymujące w mocy nakaz zapłaty; orzeczenie oddalające skargę jest prawomocne (art. 1023 ust. 6 zdanie pierwsze, ust. 7 i 8 nowego kodeksu postępowania cywilnego);
- strona może wnieść środek zaskarżenia od nakazu zapłaty w postępowaniu zwykłym; środek zaskarżenia może odnosić się jedynie do uchybień w postępowaniu egzekucyjnym bądź przesłanek dotyczących wygaśnięcia zobowiązania, które wystąpiły po uprawomocnieniu się wyroku (art. 1024 ust. 2 nowego kodeksu postępowania cywilnego).

[1] Na podstawie art. 1020 nowego kodeksu postępowania cywilnego:

Artykuł 1020 dotyczący wniesienia zarzutów co do roszczenia

1. W przypadku gdy dłużnik wnieśli zarzuty co do roszczenia sąd rozstrzyga na podstawie akt sprawy i wyjaśnień stron, czy zarzuty są zasadne. Jeżeli zarzuty przedstawione przez dłużnika są zasadne, sąd oddala pozew wierzyciela w drodze wydania orzeczenia.

2) W przypadku gdy zarzuty dłużnika co do istoty sprawy obejmują przedstawienie dowodów innych niż te, o których mowa w ust. 1, przy czym są one dopuszczalne zgodnie z prawem w postępowaniu zwykłym, sąd oddala pozew wierzyciela o wydanie nakazu zapłaty w drodze wydania orzeczenia.

(3) W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i ust. 2 wierzyciel może wnieść pozew o wszczęcie postępowania zwykłego.

[2] Na podstawie art. 1021 ust. 2 nowego kodeksu postępowania cywilnego: w przypadku gdy sąd, po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, uzna, że roszczenia wierzyciela są zasadne jedynie w części, wydaje nakaz zapłaty jedynie co do tej części, a także określa termin zapłaty. W takich przypadkach wierzyciel może zwrócić się do sądu w postępowaniu zwykłym o nakazanie dłużnikowi zapłaty pozostałej części długu.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. c) - Środki komunikacji

- postępowanie zwykłe

- Pisma wszczynające postępowanie i inne pisma procesowe muszą zostać doręczone zgodnie z art. 153 – 173 nowego kodeksu postępowania cywilnego. Poniżej podano przykłady tego, w jaki sposób można dokonać doręczenia/powiadomienia:

- wezwanie do stawiennictwa oraz wszystkie pisma procesowe/sądowe są doręczane z urzędu przez urzędników sądowych bądź innych pracowników sądu, jak również przez urzędników sądowych bądź pracowników innych sądów, w których okręgu zamieszkuje adresat pisma (art. 154 ust. 1 nowego kodeksu postępowania cywilnego);

- jeżeli pisma nie mogą być doręczone w sposób określony powyżej, są przesyłane pocztą, listem poleconym z oświadczeniem o treści i potwierdzeniem odbioru, w zapieczętowanej kopercie, do której załącza się formularz dowodu odbioru/ potwierdzenia doręczenia oraz przewidziane prawem pouczenie (art. 154 ust. 4 nowego kodeksu postępowania cywilnego);

- na wniosek i na wyłączny koszt zainteresowanej strony pisma procesowe/sądowe można doręczać bezpośrednio za pośrednictwem komornika, który ma obowiązek dochować formalności określonych w prawie procesowym, albo kuriera (art. 154 ust. 5 nowego kodeksu postępowania cywilnego);

- wezwanie do stawiennictwa i inne pisma procesowe/sądowe mogą być doręczone przez kancelarię sądu oraz telefaksem, pocztą elektroniczną bądź innym środkiem umożliwiającym przesyłanie tekstu dokumentu i zapewniającym potwierdzenie odbioru, w przypadku gdy dana strona przekazała sądowi niezbędne dane w tym celu; na potrzeby potwierdzenia sąd załącza do pism procesowych formularz zawierający: nazwę sądu, datę, imię i nazwisko urzędnika odpowiedzialnego za powiadomienie oraz wykaz przekazanych dokumentów; adresat odsyła do sądu należyście wypełniony formularz, w którym podaje datę odbioru, wyraźnie zapisane imię i nazwisko oraz podpis osoby, która potwierdziła odbiór przesyłki; formularz należy zwrócić do sądu faksem, pocztą elektroniczną lub z wykorzystaniem innych właściwych środków (art. 154 ust. 6 nowego kodeksu postępowania cywilnego).

- **postępowanie szczególne:**

Nakaz należy doręczyć stronie, która jest obecna, lub zawiadomić bez zwłoki każdą ze stron zgodnie z przepisami prawa (art. 1021 ust. 5 nowego kodeksu postępowania cywilnego).

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. d) - Dopuszczalne języki

Wnioski należy wypełnić w języku rumuńskim.

Ostatnia aktualizacja: 17/06/2020

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

W związku z wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej państwa członkowskie aktualizują obecnie niektóre strony portalu zawierające treści krajowe. Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.

Europejski nakaz zapłaty - Słowenia

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. a) - Sądy właściwe

Sądami właściwymi są sądy rejonowe (*okrajna sodišča*) i sądy okręgowe (*okrožna sodišča*).

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. b) - Procedura ponownego badania nakazu

Do celów ponownego badania nakazu i stosowania art. 20 rozporządzenia sądami właściwymi są sądy rejonowe i sądy okręgowe.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. c) - Środki komunikacji

Z sądami można się komunikować za pośrednictwem poczty, drogą elektroniczną, poprzez bezpośrednie złożenie pisma w sądzie lub za pośrednictwem osoby, która zawodowo zajmuje się wnoszeniem pism procesowych (podmiot profesjonalny): art. 105 lit. b) słoweńskiej ustawy o postępowaniu cywilnym (*Uradni List RS*) nr 73/07 – urzędowy tekst jednolity, nr 45/08 – ustawa o arbitrażu (ZArbit), 45/08, nr 111/08 – orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego, nr 57 /09 – orzeczenie TK, nr 12/10 – orzeczenie TK, nr 50/10 – orzeczenie TK, nr 107/10 – orzeczenie TK, nr 75/12 – orzeczenie TK, nr 40/13 – orzeczenie TK, nr 92/13 – orzeczenie TK, nr 10/14 – orzeczenie TK i nr 48/15 – orzeczenie TK, 13.8.2007, s. 10425).

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. d) - Dopuszczalne języki

Językami urzędowymi są **język słoweński** oraz dwa języki mniejszości narodowych, których można używać na podstawie ustawy w sądach na obszarach, na których te mniejszości narodowe zamieszkują (art. 6 i 104 ustawy o postępowaniu cywilnym). Są to **język włoski i język węgierski**.

Obszary, na których zamieszkują różne narodowości, zostały określone w ustawie ustanawiającej gminy i ich granice (UL RS, nr 108/06 – urzędowy tekst jednolity oraz nr 9/11). Artykuł 5 tej ustawy stanowi, że: na podstawie niniejszej ustawy obszarami, na których zamieszkują różne narodowości, są obszary określone jako takie w obowiązujących statutach gmin Lendava, HodošŠalovci, Moravske Toplice, Koper, Izola i Piran.

Ostatnia aktualizacja: 27/03/2017

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

W związku z wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej państwa członkowskie aktualizują obecnie niektóre strony portalu zawierające treści krajowe. Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.

Europejski nakaz zapłaty - Słowacja

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. a) - Sądy właściwe

Sądy rejonowe (*okresné súdy*)

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. b) - Procedura ponownego badania nakazu

Na podstawie art. 29 ust. 1 lit. b) rozporządzenia, zgodnie z art. 398 kodeksu postępowania cywilnego procesowego (Civilný sporový poriadok), nadzwyczajny środek zaskarżenia – skargę o wznowienie postępowania (*žaloba o obnovu konania*) – można wnieść do sądu właściwego, który rozpoznał sprawę w pierwszej instancji – tj. do sądu rejonowego (*okresný súd*).

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. c) - Środki komunikacji

Na podstawie art. 125 kodeksu postępowania cywilnego procesowego wniosek można wnieść na piśmie lub drogą elektroniczną. Wnioski nieopatrzone podpisem elektronicznym muszą być wniesione ponownie w terminie 10 dni w formie papierowej lub w kwalifikowanej formie elektronicznej (podpis elektroniczny); w przeciwnym razie nie zostaną rozpatrzone. Sąd nie będzie zwracał się do wnioskodawcy o ponowne wniesienie wniosku.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. d) - Dopuszczalne języki

Na potrzeby zaświadczenia, na podstawie art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia, akceptowanym językiem jest język słowacki.

Ostatnia aktualizacja: 04/09/2020

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

W związku z wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej państwa członkowskie aktualizują obecnie niektóre strony portalu zawierające treści krajowe. Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.

Europejski nakaz zapłaty - Finlandia

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. a) - Sądy właściwe

Sąd okręgowy w Helsinkach jest właściwy do wydawania europejskich nakazów zapłaty.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. b) - Procedura ponownego badania nakazu

Artykuł 20 rozporządzenia, dotyczący ponownego badania europejskich nakazów zapłaty, jest stosowany w Finlandii w pełnym brzmieniu. Do celów art. 20 sądem właściwym jest sąd okręgowy w Helsinkach.

Oprócz przepisów art. 20 rozporządzenia do europejskiego nakazu zapłaty stosowane są także przepisy w sprawie nadzwyczajnych środków odwoławczych w rozdziale 31 Kodeksu Postępowania Sądowego. Obejmują one skargi na podstawie błędów proceduralnych (sekcja 1 rozdziału 31) i zmian ostatecznego orzeczenia (sekcja 7 rozdziału 31). Sekcja 17 Kodeksu Postępowania Sądowego zawiera osobne postanowienia w sprawie ustalenia nowego terminu.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. c) - Środki komunikacji

Ustawa o usługach elektronicznych i komunikacji elektronicznej (w sektorze publicznym) nr 13/2003 zawiera przepisy dotyczące wysyłania dokumentów procesowych do fińskich sądów. Na mocy tej ustawy środkami komunikacji akceptowanymi w przypadku postępowania w sprawie nakazu zapłaty są poczta, faks lub poczta elektroniczna.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. d) - Dopuszczalne języki

Europejskie nakazy zapłaty mogą być sporządzone w języku fińskim, szwedzkim lub angielskim.

Ostatnia aktualizacja: 14/09/2020

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

W związku z wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej państwa członkowskie aktualizują obecnie niektóre strony portalu zawierające treści krajowe. Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.

Europejski nakaz zapłaty - Szwecja

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. a) - Sądy właściwe

Wnioski o wydanie europejskiego nakazu zapłaty składane w Szwecji są rozpatrywane przez szwedzki urząd komorniczy (*Kronofogdemyndigheten*) (§ 2 ustawy o postępowaniu w sprawie europejskiego nakazu zapłaty).

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. b) - Procedura ponownego badania nakazu

Wnioski o ponowne zbadanie rozpatruje sąd apelacyjny (*hovrätt*) (§ 13 ustawy o postępowaniu w sprawie europejskiego nakazu zapłaty). Jeżeli sąd apelacyjny rozpatrzy wniosek pozytywnie, postanawia jednocześnie, że szwedzki urząd komorniczy rozpatrzy sprawę ponownie.

Bardziej szczegółowych informacji w powyższych kwestiach udziela szwedzki urząd komorniczy (www.kronofogden.se)

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. c) - Środki komunikacji

Wnioski o wydanie europejskiego nakazu należy zasadniczo składać w formie papierowej. Szwedzki urząd komorniczy może zdecydować, że wnioski należy składać na nośniku umożliwiającym wykorzystanie automatycznego przetwarzania zawartych w nich danych (§ 4 rozporządzenia o postępowaniu w sprawie europejskiego nakazu zapłaty).

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. d) - Dopuszczalne języki

W przypadku wniosków o wykonanie w Szwecji europejskich nakazów zapłaty uznanych za wykonalne w innym państwie członkowskim nakaz zapłaty musi być przetłumaczony na język szwedzki lub angielski (§ 10 rozporządzenia o postępowaniu w sprawie europejskiego nakazu zapłaty).

Ostatnia aktualizacja: 06/07/2020

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

W związku z wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej państwa członkowskie aktualizują obecnie niektóre strony portalu zawierające treści krajowe. Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.